

Musik vid Ljungans strand

Genialt med vatten som tema här vid Ljungans strand.

RECENSION Musik med anknytning till vatten är inte så lätt att hitta säger Lars Jönsson, men han har lyckats bra. Lars är en kunnig och informativ konferencier och delar frikostigt med sig av sin kunskap.

Philippe Gaubert är en tonsättare som omsätter bild i klang. Bilderna är tre akvareller (vattenfärg) och de som målar är Veronika Fuchs tvårflöjt, Charles Antoine Dufлот cello och Lars Jönsson flygel.

Sedan står Franz Liszt på programmet. En kompositör som Lars tycker mycket om. Det är ett sorgligt men också väldigt vackert stycke. Charles och hans cello blir till en enhet som tillsammans med Lars på flygeln smälter till en organism. Så samspelat.

I Les Berceaux av Faure får vi uppleva en violinist utöver det vanliga, Solenne Paidassi. Stycket handlar om havet – vår vagga men också om havet som tar männen från kvinnorna.

När Mona Kontra, flygel, och Solenne Paidassi tar sig an Enrique Granados sonat för violin och piano är det poetiskt, vackert och stundtals så briljant. Som alltid överraskas jag av Monas spåda gestalt. Vilken klang hon kan få ur flygeln!

Och Solenne kramar musiken ur sin violin. Vi får uppleva violinens alla ytter-

Libor Sima, Obi Jenne och Mini Schulz har spelat såväl jazz som klassisk musik under Stöde musikvecka.

FOTO: LEIF LAGERSTRÖM

KONSERT

Stöde Musikvecka: Watermusic
Byol Kang, Solenne Paidassi, Hiyoli Togawa, Charles Antoine Dufлот, Veronika Fuchs, Mona Kontra, Lars Jönsson, Libor Sima, Mini Schultz och Meinhard Obi Jenne
Stöde kyrka, lördag

lägen. Så här skrev en kritiker om henne vid en tävling: Hon vann på grund av sin intima tolkning, sin spontanitet och oförställda glädje. Vi kan bara hålla med.

Gruppen TRI ger en intravenös jazzinjektion; Libor Sima sax, Meinhard Obi Jenne slagverk och Mini Schultz på kontrabas. Styck-

et gjorde Sima under en kryssning där han inspirerades av havets färg och motordunket. Resultatet blev Blue wave som för första gången framfördes på torra land. Det är så häftigt att uppleva: inga tekniska hinder, allt verkar så lätt och lekfullt och de njuter själva i sina solopartier.

Kvällens höjdpunkt var

Franz Schuberts Forellkvintett. Lars tror, och jag är böjd att hålla med, att man blir en bättre människa av att lyssna på Schubert. Mer ödmjuk, mer harmonisk mer levande. Kvällens kvintett Byol Kang violin, Hiyoli Togawa altfiol, Charles Dufлот, Mini Schultz och Mona Kontra spelar fjäderlätt och samspelat. Cello och bas som

två buspojkar. Sista satsen är härlig, kraftfull. De kan allt nästan utantill. Det märks på deras fina dialog och hur roligt de har medan de musicerar.

Efter ett fantastiskt extranummer var det bara att följa Ljungan hemåt. Som en, om inte bättre, så i alla fall gladare människa.

Anna-Maria Nilsson

Oscarsvinnarnas känslofyllda musik

RECENSION När ljudfilmen föddes ökade Hollywoods utgifter. Nu måste man plötsligt anställa kompositörer och musiker också.

Å andra sidan fick man i musiken ett verktyg för att nå de verkliga psykologiska djupen hos tittarna; för att bygga upp spänning, romantik och drama. Då var det konstmusikkompositörerna man anlätade, men liksom nu förblev de anonyma bakom regissörer och skådespelare.

Därför känner få till Bernhard Herrmann fast alla har sett duschscenen i Hitchcocks "Psycho" och filmen "Taxi Driver". Inte ens musiker vet att Malcolm Arnold fick en Oscar för musiken till "Bron över floden Kwai" eller att det var Erich Korngold som skapade traditionen med breda stråkklang-

KONSERT

Stöde musikvecka: Hollywood!
Byol Kang, Solenne Paidassi, Hiyoli Togawa, Charles Antoine Dufлот, Veronika Fuchs, Mona Kontra, Lars Jönsson, Libor Sima, Mini Schultz och Meinhard Obi Jenne
Stöde kyrka, fredag

er och fick en Oscar för "Robin Hood" med Errol Flynn.

Men i Stöde musikvecka fick dessa kompositörer visa upp sig, nu i sin sällan spelade kammarmusik. Här kikade den eleganta brittiska humorn och satiren fram ur Malcolm Arnolds trio för flöjt, altfiol och fagott; harmoniskt kringströvande ibland, piggt flöde ibland. Här höll musikveckans suveräna stråkkvartett publiken helt stilla i Bernard Herrmanns "Echoes", lågmäld, inåtskådande och

Alla gästmusikerna i farten med att spela musik av filmkompositörer.

FOTO: LEIF LAGERSTRÖM

fyllt av känsliga inpass, musik som trots små utbrott av hot och vaksamhet aldrig övergav vilan.

Här hördes att Erich Korn-

gold kunde sin Wientradition; när Mona Kontra och Charles Antoine Dufлот spelade en operaaria av honom blev det en stilla remini-

scens över en Strauss-vals; ljusst och förnöjsamt, som ett minne av ett livs lyckligaste dag. När Byol Kang tog över med hjältinnans sång

blev det mer en kärleksförklaring, fylld av högtid och förväntan.

Charles Koechlings eftermäle efter filmstjärnan Jean Harlow, som dog ung, är romantisk utan sorg, här spelad med sådan närvaro att man aldrig fick känslan av att hon är borta utan i högsta grad lever och verkar. Och till sist kallade Libor Sima in sina jazzmusiker och samlade alla i filmmusik som blivit låtklassiker, som "You must believe in spring" och - som en present till Stöde som gav Ingrid Bergman en make - den odödliga "As time goes by".

Det var musik som gick direkt på känslorna, vilket ju är filmmusikens stora uppgift; spelad av musiker som kunde konsten att återge varje karaktär. Stödeveckans musiker vore ett kap för dagens Hollywood.

Susanne Holmlund